

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання XVI

№ 126 (2074)

ВІВТОРОК

21

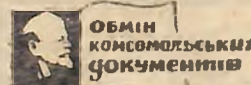
ЖОВТНЯ

1975 р.

Ціна 2 коп.

◆ Назустріч XXV з'їзду КПРС: щоденно натхненна праця 1 стор.

◆ Перевіряємо готовність ферм до зими 1 стор.

Чи все гаразд в Ульяновці?..

2 стор.

◆ Свято юних глядачів:

ТЕАТРУ ЛЯЛЬОК— 5 років

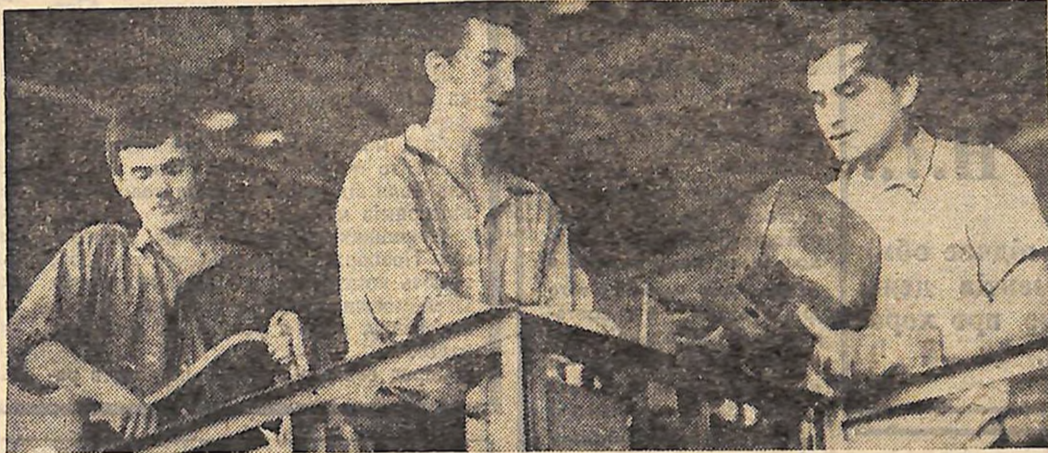
2 стор.

◆ Чана— неспокійний квартирант 4 стор.

Трудячі Радянського Союзу! Добивайтеся високої якості роботи, повніше використовуйте внутрішні резерви! Зміцнюйте дисципліну й організованість в усіх ланках народного господарства!

Із Закликів ЦК КПРС

ПІД ДЕВІЗОМ «XXV З'ЇЗДОВІ КПРС — ГІДНУ ЗУСТРІЧ» ТРУДЯТЬСЯ МОЛОДІ ЕЛЕКТРОСЛЮСАРІ ЕКСПОРТНОЇ ДІЛЬНИЦІ ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЗАВОДУ ПІДПОМІНО-ТРАНСПОРТНОГО ОБЛАДНАННЯ. ОЛЕКСАНДР СИМОНОВ, ГЕОРГІЙ ОЛІВНИК, МИКОЛА СКРИПНИК ІНШІ ПРАЦЮЮТЬ ВЖЕ В ТРАХУНОК ТРАВНЯ 1976 РОКУ. НА ПЕРЕДЗІДНІСЬКІЙ ВАХТІ ВОНИ ДОВЕЛИ ЗМІНИТИ НОРМОВИРОБІТОК ДО 135—140 ПРОЦЕНТІВ.
НА ФОТО: (ЗЛІВА НАПРАВО) О. СИМОНОВ, Г. ОЛІВНИК ТА М. СКРИПНИК ПІД ЧАС МОНТАЖУ ЕЛЕКТРООБЛАДНАННЯ НА МОСТОВОМУ КРАНІ.
Фото Р. ГРАНОВСЬКОГО.

ТРУДОВА ДОБЛЕСТЬ XXV З'ЇЗДОВІ КПРС

ЧЕРВОНІ ХУСТИНИ— УДАРНО!

● ВІДБУВСЯ ОБЛАСНИЙ ЗЛІТ ПЕРЕМОЖЦІВ СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ

Ніби яскравими маками розцвів зал філармонії, який заповнили жінки в червоних хустинах — учасниці обласного зльоту переможців соціалістичного змагання. Зібралися тут і прославлені трудівниці, неодноразово відзначені за ударну працю урядовими нагородами, і зовсім молоді дівчата.

Вступною доповіддю зліт відкрив секретар обкому Комуністичної партії України А. І. Погребняк. Він відзначив, що трудячі Кіровоградщини успішно завершують останній рік дев'ятирічної п'ятирічки. Вже 12 тисяч робітників і колгоспників, 33 підприємства, 30 цехів, 50 ферм рапортували про дострокове виконання п'ятирічного плану.

Величезна заслуга в цьому і наших трудівниць, сказав доповідач. На багатьох передових підприємствах як, наприклад, Кіровоградській та Олександрійській швейних фабриках, Кіровоградській азуттєвій фабриці 80—90 процентів робітників — жінки. За п'ятирічку число жінок-раціоналізаторів в області зросло на третину. Вони подали за останні півтора року шість тисяч рацпропозицій.

Потім виступили Герой Соціалістичної Праці, голова колгоспу імені Калініна Добровеличківського району Є. О. Головань, депутат Верховної Ради УРСР, кавалер ордена Леніна токар заводу «Червона зірка» Л. В. Чернега, ланкова комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню кукурудзи колгоспу імені Леніна Новоархангельського району Валентина Єфременко та інші.

Учасниці зльоту надіслали вітальні листи ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР та ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР та Раді Міністрів УРСР, прийняли звернення до всіх жінок області, в якому закликали їх зустріти наступний форум комуністів ударною працею.

До підніжжя пам'ятника В. І. Леніну учасниці зльоту — ветерани війни та праці — поклали живі квіти.

ЗА ПРАЦЮ—ВИЗНАННЯ

Серед комсомольців міжколгоспного шляхового будівельного управління широко розгорнулося соціалістичне змагання за дострокове виконання річних зобов'язань, за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Прикладом для всіх в цьому трудовому суперництві став молодий ма-

шиніст екскаватора Леонід Лисенко, який свою особисту п'ятирічку виконав за 3 роки і 7 місяців.

У Леоніда багато послідовників. Це водії Олексій Ворона і Микола Лисенко, трактористи Олек-

сандр Плоховець та Володимир Галахов.

Серед молодих водіїв перше місце у соціалістичному змаганні утримує комсомолец Олексій Ворона. Чимало надпланових вантажів доставляє він на місце призначення, змінні

завдання виконав на 130—140 процентів.

Ударна праця принесла молодим шляхобудівникам визнання у колективі.

На машині Олексія Ворони майорить червоний вимпел «Кращому шоферу». А водій Микола Ли-

сенко — ударник комуністичної праці.

Зараз комсомольці підприємства на трудовій ударній вахті. Свої трудові здобутки вони присвячують XXV з'їзду КПРС.

Ю. СЕРДЮЧЕНКО, зав. корпусом «Молодого комунара». Півгородківський район.

ПЕРШУ інформацію отримали в районному управлінні сільського господарства. Вона була короткою і настроювала оптимістично, як і будь-яка радісна чи просто приємна звістка. Дійсно, Маловісківський район за станом на початок жовтня займає перше місце в області по надоях молока. І ніякі найголовніші турботи тваринників — утримувати на такому ж рівні надой і далі, підготувати телу і сипу зимові громадські худоби. Що це дійсно так, учасники рейдової бригади обласного штабу «Комсомольського прожектора» і редакції газети «Молодий комунар» переконалися, побувавши на фермі № 3 колгоспу «Пам'ять Леніна». Зараз тут йде переобладнання приміщень в комплекс по вирощуванню племінних телів. Здавалося, де б найбільше бути недоробкам? Однак до переведення тварин на стійлове утримання на фермі готувалися заздалегідь. І врахували все, щоб підійти до цієї відповідальної пори у всьотготовності.

Ми в телатнику на 350 голів, і хоч надворі мряка, осінній пронизливий вітер, тут тепло, чисто, вікна подвійні та вже почали затягувати їх не й целюфановою плівкою для кращого утеплення. І вже якогось справді домашнього затишку надають приміщення кімнати квіти, що їх оприлюднили сюди доярки і телатниці.

В корівниках, попри те, квіти ще не запели, але й тут — чисте повітря і світло від свіжовибадених стін. Про це потурбувалися молоді МТФ. Під час місячника підготовки ферм до зими, який проходив в області на заклик молодих тваринників Зім'янського району, комсомольська група організувала кілька подвійних. Осв'ятити в усіх приміщеннях побілили стіни, ясла, перевірили роботу устаткування. І вже потім була запрошена з районів «Сільгосптехніка» ремонтна бригада.

До заготовів кормів всі працівники ферми поставилися з такою ж відповідальністю, як до заготовів хліба. Завідуючий МТФ С. Я. Машебура в розмові з членами рейдової бригади саме на цьому наголосив:

— Машини з сипосом накривали брезентом, піби в кузовах перевозили зерно. Кормів заготовили в достатку до літа. Та ставимося до них по-господарському. Доярки слідкують, якщо корова, наприклад, не поїдає сипос, зменшують його кількість в раціоні. Встановлюється таке правило — жоден грам кормів не має пропасти. Біля сипосних ям встановили чергування.

Кінцевий результат зусиль всього колективу комуністів і комсомольців ферми, спрямованих на забезпечення теплої і сипоті зимівлі худоби, — це надой. Зараз від кожної корови в середньому за добу одержують 9,2 кілограма молока, у той час, як на цю пору в минулому році отримували лише по 4,1 кілограма.

ЗДАВАЛОСЯ, досвід тваринників колгоспу «Пам'ять Леніна» могли з користю для загальної справи запозичити їх сусіди з колгоспу «Родина». На жаль, цього не сталося. На МТФ № 2 рейдова бригада зустрілася з слюсарем-наладчиком з райоб'єднання «Сільгосптехніка», комсомольцем Володимиром Баланом — він саме ремонтував доїльні установки:

— Не вистає мембран до колекторів і мульєсторів, — покаржився.

По договорі з райоб'єднанням в господарстві тільки-но почали на цій фермі готуватися до стійлового утримання худоби. З трьох корівників — один ще й досі не побілили. Кормів заготовили недостатньо, і, хоча раціон складений з розрахунку отримати подобово від кожної корови по 6 кі-

лограмів молока, надой не висів — лише по 3,6 кілограма. Завідуюча фермою Є. П. Кудра пояснює таке становище тим, що корови йдуть у запуск. Та, виявляється, з 317 голів (стадо ферми) в запуску лише 55.

Такі ж низькі надой і в колгоспі імені Шевченка. Причин цього кілька, і їм ніхто з працівників ферми № 1, де ми побували, не шукав виправдань. В ці дні ніяк не налагодили консьєр — «Поле — ферма», фуражер І. С. Воскобов так і сказав, що тичку привозити тільки тоді, коли працює бурковий комбайн. Почали в раціон домішувати карбонід, а колгосп ще не змінив медис, з якою однієї з головних причин низьких надойів (4,1 кілограма від корови за добу), як бачимо, стало порушення голів. Однак це не насторожило працівників ферми. Секретар комсомольської організації господарства Микола Колєніченко розповів, що про підготовку до зимівлі говорили на засіданні комітету, від розмов не перейшли до діла.

НЕ ЗВИНУВАТИШ членів рейдової бригади в тому, що вони відвідували господарства вибірково. Ні, просто глянули на карту району і поїхали в ті, які розмістилися майже на одній лінії. Забігаючи наперед, можна сказати: від народжуючої відстані стан готовності ферм до зими був у зворотній залежності. В колгоспі імені Леніна корови три холодні дні стояли надворі, бо в корівники не можна було їх завести: до цього часу не відремонтовані електроаппарати. Чергова по фермі Наталя Квітка з обуренням розповіла, що доярки у вихідні приходили білити приміщення. І не раз зверталися до голови колгоспу, аби швидше стали до ладу очисні механізми. А врешті дочекалися стужі, і вся їх робота — наливесь В корівнику № 2, наприклад, через несправність транспортеру брудно в стійлах, брудні стіни по вікна, прибирання проводять вручну В корівнику № 3 паріжні двері зрізані. Зовсім не підготували до зими телатник: вибиті шибки, затулелі де ганчір'ям, де матами. На довершення — ніякого освітлення.

Не чекали холода і в колгоспі імені Ватуціна. Транспортери в корівниках тільки для ревізиту — один не працює, другий тільки встановили, але немає до нього димгуна. Вагонетка для вивезення гною — в аварійному стані і тому перевагу тут надають сипам та мішкони. В багатьох годівничках автопоїлки не працюють, і доярки підрали нести воду.

Та найбільше вразило безгосподарське ставлення до кормів. Іх тут заготовили в достатку. Але враження таке, що запасалися не лише для ферми, а й для вулиці. Принаймні, загорожа тут про око, і скільки не зверталися доярки, телатниці до завідуючого фермою В. П. Ніколенка відремонтувати її, та ферма так і залишається проїжджим двором.

Після відвідування п'яти господарств району складається враження, що хороші результати по надоях викликали певне задоволення в ряді колгоспів. Комсомольські організації не скрізь взяли під контроль підготовку ферм до зими. Зараз повсюди в колективах трудівників села програмує дії став заклик, що прозвучав нещодавно на пленумі Центрального Комітету Компартії України. Господарства, які повільно готувалися до зимівлі громадської худоби, ще можуть надолужити прогапане. А комітетам комсомолу, комсомольським групам, штабам і постам «Комсомольського прожектора» слід зайняти принципову позицію в цьому питанні. Зима проступає у двері без попередження.

Рейдова бригада: Ф. ЧИГРИНСЬКИЙ — директор міжколгоспного комбикормового заводу. В ОРГЕЛ — заступник начальника обласного штабу «Комсомольського прожектора», Л. ДОЦЕНКО — доярка колгоспу імені Ватуціна. О. БАСЕНКО — спецікор «Молодого комунара». Маловісківський район.

МІСЦЯМИ ПРОТЯГИ НА ФЕРМІ...

РЕЙД ОБЛАСНОГО ШТАБУ «КП» І «МОЛОДОГО КОМУНАРА»

У ЛЬЯНОВСЬКА транспортна контора виробничого об'єднання облспоживспілки однією з перших в районі завершила обмін комсомольських документів. Але на звітно-виборних зборах виявилось: дехто з новачків і навіть тих, хто працює тут майже рік, на комсомольський облік ще не стали, а відтак не отримали квитків нового зразка. Коментуючи цей факт, завідувач відділом комсомольських організацій райкомунікому комсомолу Володимир Яремчук зазначив:

вок, що комітет комсомолу транспортної контори обмін, цей важливий організаційний захід, звів до формальної заміни квитків. Ще один доказ тому — внутріспілкоробота відразу ж після «закінчення» обміну пішла на спад. Три місяці до звітно-виборних зборів комсомольська організація працювала без планів, збори проводилися не регулярно.

Комсомольські активісти з транспортної контори мабуть зрозуміли, що слово «закінчення» взяте в лапки не випадково. Бо

що комітету комсомолу не зайва допомога відділу кадрів, підтверджують факти.

Девіз обміну — жодного комсомольця за організацією. Але ось розраховувався Віктор Врядій, отримав трудову книжку, розписався у відомості заробітної плати, а з комсомольського обліку не знявся. Пішов на інше місце роботи без відома секретаря комсомольської організації. І полетять тепер листи — до батьків Віктора («Куди переїхав?»), на місце трудовлаштування («Запросіть облікову картку»). Місяцями може тривати таке листування. А могло ж статися інакше, аби В. Врядій не розраховувався з підприємства без підпису секретаря комітету комсомолу в обхідному листі.

А ось протилежні приклади. Розповідає Андрій Ковалішин:

— Раніше працював у колгоспі «Родина» Ульянівського району. Розраховувався, хотів знятися з обліку. Але не зміг того дня зустрітися з секретарем комсомольської організації. Так і виїхав з села, а оце днями зустрівся з ним. Заплатив членські внески. Прошу віддати облікову картку. «Розумієш, — відповідає, — у мене роботи багато, а за картою потрібно в контору йти. Давай тобі поштою вишлю». Минув місяць, а картки я так і не отримав. Ще буду їхати за нею.

Якщо А. Ковалішину їхати за обліковою картою декілька десятків кілометрів, то Миколі Тимановському — до колгоспу «Росія» Голованівського району. У транспортній конторі він працює майже рік. А на обліку — на передньому місці роботи.

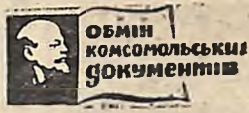
— Декілька місяців тому зустрів секретаря комсомольської організації, вже вкотре просив віддати облікову картку — все часу не «знайде» вислати. Сплатив йому членські внески і чекаю листа.

Дасяся диву, чуючи про таке безвідповідальне відношення секретаря комсомольських організацій колгоспів «Родина» Ульянівського та «Росія» Голованівського районів до своїх обов'язків. Очевидно, підготовка до обміну комсомольських документів у цих господарствах ще не на висоті.

РУХ комсомольців із однієї організації в іншу — явище закономірне: до колгоспів і радгоспів, на підприємства йдуть на роботу випускники шкіл, профтехучилищ, молоді спеціалісти. Юнаки зкінчують службу в лавах Радянської Армії, вливаються до хліборобської сім'ї, у виробничі колективи. І у всіх організаціях облік комсомольців, повсякденний контроль за їхнім переміщенням під час обміну комсомольських квитків набирає важливого значення. Це — питання індивідуальної роботи з кожним комсомольцем, питання активізації і поліпшення всієї внутріспілкової роботи. І комітети комсомолу у цій важливій справі не повинні йти шляхом формалізму.

Ю. ЛІВАШНИКОВ, спецкур «Молодого комунару». Ульянівський район.

КУДИ ПЕРЕЇХАВ Н.??

або розповідь про те, як під час обміну комсомольських документів деякі комітети турбуються лише про хороший звіт перед райкомом.

— Проблема чіткого обліку не вирішена в багатьох організаціях району. У цій же транспортній конторі, наприклад, попередні звітно-виборні збори звернулися до адміністрації з проханням приймати на роботу молоді комсомольського віку з відома секретаря комсомольської організації, виставити його підпис до обхідного листа. Такі рішення прийняті в більшості організацій району. Спочатку їх дотримувались, але згодом, комітети випустили цей захід з-під контролю і все пішло, як раніше. І ось результат. В транспортній конторі на період звітів і виборів вісім комсомольців не поміняли документи. Це характеризує і неавторитетність комітету на підприємстві: адміністрація, відділ кадрів подивилися на рішення зборів крізь пальці.

ОБМІН комсомольських документів дозволяє на кожному підприємстві активізувати внутріспілкову роботу. Підвищується роль комсомольських зборів, зміцнюється дисципліна, робота з кожним членом ВЛКСМ стає більш конкретною. Особливої уваги потребують новачки. Можна допустити, що в такій організації, де і комсомольський ватажок, і більшість членів комітету комсомолу — водії — часто бувають у роз'їздах, новоприбулого не оточили увагою, тиждень, принаймні — декілька. Однак деякі з комсомольців, працюють в транспортній конторі вже по 7—12 місяців і не стоять на обліку. Більшість з них на питання: «Чому не став на облік?» не знаходили поважних причин. Степан Метровка, Андрій Ковалішин, Надія Міщенко, Валентина Мельник працюють тут вже 1—2 місяці. Микола Солтик — 4, Дмитро Побережець — 7, а Леонід Лизун та Микола Тимановський — майже рік. На облік ніхто з них не став. А часу, щоб зробити це, залучити їх до громадських справ, дати доручення, було досить.

Аналізуючи ці факти, не важко зробити висно-

в обмін не можна вважати закінченим, поки хоч один комсомолець залишається поза організацією. А в транспортній конторі більше турбувалися про звіт в райкомі комсомолу, а не про якість проведення цього важливого заходу в першій.

— У відділі кадрів поцікавилися моєю трудовою книжкою, військовим квитком, — сказав один з новоприбулих, — а про комсомольський квиток ніхто не запитав, крім секретаря комсомольської організації. Декілька років тому влаштувався я працювати в Києві. Не зарахували, поки не оформив усі документи, не знявся з комсомольського обліку на місці попередньої роботи. А тут... із секретарем комсомольської організації розмовляв на ходу. Пообіцяв стати на облік, уже й декілька місяців відтоді минуло...

Секретар комсомольської організації Анатолій Палілов не раз згадував ті слова новоприбулого під час нашої розмови, мовляв, з ним я говорив, а результату ніякого. А з деякими хлопцями і поговорити не мав можливості вчасно, бо про те, що вони наші робітники, дізнавався через 2—3 місяці після того, як їх зарахували на підприємство. Той же висновок — не справцював контакт: комітет — відділ кадрів.

Але завідувач відділом кадрів контори Л. М. Єрмолович іншої думки: — Кожен, хто подає заяву, заповнює ще й особистий листок — записує, з якого часу в лавах ВЛКСМ. Тож, якщо ти комсомолец, пам'ятай свої обов'язки. А комітету комсомолу легко встановити, хто з новоприбулих член ВЛКСМ, — з особистих листів.

СУПЕРЕЧКА ця триває вже чимало часу і, як видно, затягується. Бо ж ніхто, звичайно, не запечуватиме, що комсомолец повинен пам'ятати і виконувати Статут ВЛКСМ, ніхто не виправдовує того, що внутріспілкоробота ведеться в конторі на низькому рівні, але те,

ІНІЦІАТИВА ПЕРЕДОВИКІВ

Сьогодні, коли трудівники нашої країни готують свої трудові дарунки ХХV з'їздові КПРС, комсомольці вважають своїм почесним обов'язком бути в рядах передовиків, стати застрільниками і організаторами соціалістичного змагання. З таким прагненням працює комсомолка Несватківського відділка радгоспу Другого імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району Ольга Козаченко. Ставши на початку року ініціатором руху молодих доярок області за 4-тисячні надолі, вона успішно примножує свої трудові здобутки.

Надоївши за дев'ять місяців від кожної корови по 3820 кілограмів молока, Ольга Козаченко, як і в попередні місяці, стала переможцем у соціалістичному змаганні серед молодих доярок, виборола перехідний приз газети «Молодий комунар» «Першій чотиритисячниці Кіровоградщини» за підсумками роботи грех кварталів року.

Нині у неї з'явилися гідні послідовники в інших районах області, а на своїй фермі серйозні суперники. Подруга по роботі, молода доярка Любов Анчук, не набагато відстала від Ольги, за три квартали від кожної корови має по 3619 кілограмів молока.

Тваринники колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району добре знають комсомолку Олену Юхименко. Переймаючи досвід передових доярок колективу, вона з року в рік підвищує надолі.

Серед своїх ровесників першою в ра-

йоні підтримала почин О. Козаченко, а тепер нарівні з нею претендує на перемогу у змаганні тваринників. Від своєї групи корів Олена Юхименко в середньому на доїла за дев'ять місяців по 3813 кілограмів молока. Серед лідерів також комсомолка Галина Поклад з колгоспу імені Леніна Долинського району, яка за цей же строк від кожної корови на доїла по 3748 кілограмів молока.

Особиста ініціатива передовиків змагання за дострокове виконання завдань п'ятирічки, за використання резервів виробництва, поліпшення якості молока, за досягнення найвищої продуктивності праці стала запальною прикладом для інших молодих доярок. Взірцем у роботі для своїх ровесників у Маловисківському районі є молода доярка Любов Швидюк із радгоспу «Мар'янівський», у Голованівському — молодий комуніст колгоспу імені Ульянова Надія Говорун, Новоукраїнському — молоді доярки колгоспу «Дружба» Валентина Славенська, Надія Лапа, які впритул йдуть за правесфланговими. Щоденними трудовими досягненнями, громадською роботою передовики соціалістичного змагання — молоді майстри машинного доїння області — виборюють почесне право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ХХV з'їздові КПРС.

ОЛЕКСАНДРІЯ, ПРОСПЕКТ ЛЕНІНА.

Фото М. ЛИТВИНОВА.

За партю—робітник

Приходять новачки

В житті вечірньої школи багато проблем. І, мабуть, не помилюся, коли серед головних назву з'являється з тим підприємством, де працюють учні. Адже мета у нас одна — зробити все для того, щоб кожний молодий виробничник отримав середню освіту.

В нашій вечірній середній школі № 3 вчаться багато водіїв таксомоторного парку автооб'єднання 10001. Чимало їх уже закінчили навчання без відриву від виробництва. І заслуга в цьому не лише вчителів, а й керівників автооб'єднання. За дорученням директора господарства С. А. Фатова представники таксопарку часто бувають в школі, цікавляться успіхами в навчанні, перевіряють відвідування учнями занять, організували їх роботу лише в першу зміну. На засідання місцевому профспілки автооб'єднання часто запрошують учнів-виробничників і нас, вчителів вечірньої школи. Питання навчання молоді висвітлюється і в стіній пресі.

Не залишаються байдужими керівники господарства і в період, коли проводиться набір молодих водіїв до вечірньої школи. С. А. Фатов та інспектор відділу кадрів Д. І. Богун часто збирають молоді, розп'якують їм про те, як необхідно в наш вік технічної революції кожному робітникові мати середню освіту. І все це дає свої результати. З кожним роком все більше водіїв приходять після зміни в класи нашої школи.

З. АДАС,

вчитель вечірньої середньої школи № 3.

м. Кіровоград.

ПЕРШІЙ ЮВІЛЕЙ

У жовтні цього року наймолодший в області професійний мистецький колектив — Кіровоградський державний театр ляльок відзначив свій ювілей. 16 жовтня 1970 року прийшли до свого власного театру на прем'єру вистави Б. Брусевича «Чер-

воненська квіточка». І ось уже п'ять років ляльковий театр — бажаний гість у школах, палацах піонерів, дитячих садках.

818 тисяч дітей побували на виставах Кіровоградського театру ляльок, 18 прем'єр відбулося за роки його існування, а до роки і місяця, де колектив

показував своє мистецтво, важко перелічити — це майже уся область, гася рольні поїздки в Москву, Ленінград, Ригу, Уфу, Білорусію тощо.

Цьогорічний сезон театр відкриває 26 грудня виставою Г. Сабіра і Г. Циферова «Ти для мене». Її постановники — головний режисер театру, випускник Харківського інституту мистецтва О. Інончикін та головний художник театру В. Остапенко.

Юні глядачі з нетерпінням чекають прем'єри.

М. СОМОВ.

БУВАЛЬЩИНА ПРО „КАЗКУ“

На контролі— будівництво дошкільних закладів

Турнірне табло

— Мамочко, я в «Казку» хочу, у мене вже нічого не болить.

Світланка знала, що мама буде невблаганною.

— Не вередуй. Он тобі бабуся казки вдома розповідала.

Дівчинка любила бабусині казки. Та все ж там, в садовку, шкочувалась Надія Іванівна.

— Мамочко, я в «Казку» хочу.

Недаремно так хотіла суди Світланка.

Дітячий садок «Казка» і справді — найцікавіше місце для дівчор.

Тоді їй вирішили, що колгоспна будівельна бригада.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

всі їх проблеми: скільки комплектів олівців не вистачає.

— З чого розпочалася наша «Казка»?

— Дійсність ця була не дуже привабливою.

Тоді їй вирішили, що колгоспна будівельна бригада.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

меншало прихильників домашнього виховання.

Кілька місяців тому в Новомірогороді відбулося засідання виконкому районової Ради депутатів трудящих.

Не солодко довелось декому з голів колгоспів.

— Не розумію таких керівників.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Проте є в цієї проблеми й інший аспект — економічний.

На молочнотоварній фермі № 4 трудиться Євгенія Іванівна Руда.

Вони спокійні за дітей. Отож і змогли добитись того.

— Пам'ятає, — продовжує Павло Михайлович.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

Павло Михайлович Лисенко, голова колгоспу, частий гість дитячого садка.

ГАНДБОЛ. Три дні у Кіровограді проходила першість області з ручного м'яча.

БАСКЕТБОЛ. В Олександрії протягом трьох днів тривали поєдинки баскетболістів.

В центрі села Коробчино — дитячого садка весела «Казка».

Н. ПАСТУШЕНКО, спецкорр «Молодого комунара».

Колгосп ім. Шевченка Новомірогородського району.

Я КОСЬ у черні мій сні відібрав у лісопосадки...

ЧАПА ПАМ'ЯТАЄ ВСЕ

РУКАМИ ЮНАТІВ

На приз Єгорова

Одного вихідного дня ми цією сім'єю поїхали відпочивати до Дніпра.

Тепло жовтороте сорочечки. Спочатку ми заходили шукати швидко сорок-бачків.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Після вашого від'їзду, — розповідав потім батько, — сорока цілісний день літала по садку.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

У ЧАПІ ВСЕ ЛІПІ ПЛІСТІП. ФОТО АВТОРА.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Щодо живої статті про значення передової компанії, совітла, що і як робити.

Наша адреса і телефони. Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

346050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35.

БК 01110, Індекс 61197, Зам. № 13455, Тираж 59 000.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.